

L ' H o r a p r e s e n t .ANY DE LA "VICTORIA", ANY DE MISERIA.

Tots els reports i informacions coincideixen en pintar molt negra la situació econòmica de Catalunya. La situació era molt crítica als finals de la guerra, però, no ha fet més que empitjorar des de que els vencedors han establert llur règim de "alliberament" i de "salvament" a Catalunya. El menjar escasseja com en els moments més difícils de la guerra, això que ara no cal alimentar un exèrcit, ni els milions de refugiats que teniem.

El cotó per a donar feina a 180.000 obrers tèxtils, arriba escàs i lent. Molts dels nostres obrers són morts, emigrats o empresonats. Anullats els bitllets de Banc republicans s'evaporaren de Catalunya les reserves que hi havia al final de la guerra, salvades de l'evasió de capital en començar la revolució i la guerra. La pesseta actual, doncs, val més que la pesseta republicana per la contracció del capital. Els salaris per ordre del nou Govern foren reduïts, igual que els preus, al nivell de la pre-guerra, però ha calgut reconèixer ara, que, per a combatre la misèria calia apujar-los novament.

Unes xifres oficials de l'institució de Falange, "Auxilio Social", donen idea de la situació actual. Socorre diàriament 1.044.000 persones i reparteix cada mes 54.000.000 menjars. Tothom que conegui la repugnància del nostre poble a acceptar un plat de sopa de la caritat pública comprendrà el tràgic significat d'aquestes xifres.

Recordeu encara aquestes altres xifres:

Víctimes de la revol. i la guerra	1.000.000	
Detinguts en camps de concentració	1.000.000	
Mobilitzats en l'Exèrcit i Milícia	500.000	
Emigrats a l'estranger	300.000	2.800.000

Heus ací, doncs, una de les causes de la misèria actual. Quasi 3 milions de persones que en situació normal treballaven i produïen, que ara han estat perdudes per la collectivitat. Ni les fàbriques ni els camps no produeixen, -és natural doncs, que hi hagi fam i misèria.

Quines són les mesures que el Govern "salvador" d'Espanya adopta per fer front a la situació? Són a dotzenes les parades, les desfilades, les cerimònies, els homenatges, els espectacles, els aniversaris i commemoracions que fins ara el Govern falangista porta celebrats. Uniformes, medalles, banderes cançons i moixigangues són en nombre considerable, però, mesures pràctiques i eficients per atacar el problema en l'arrel, resoldre les dificultats, posar l'economia del país en marxa, fer que la producció recobri el seu ritme normal, i que la gent si no arriben a un grau de confort i benestar, que almenys puguin alimentar-se i vestir-se, és quelcom que fins ara no han sabut fer els governants actuals. Es de diferents indrets que sentim la mateixa expressió: que els vencedors actuals no demostren cap capacitat per a governar el país que han vençut.

El problema, doncs, que els governants tenen plantejat és el de la reincorporació de tota aquesta gent improductiva a la vida i al treball normal de la massa ciutadana. Mentre els vencedors actuals persisteixen en l'idea de persecució contra llurs enemics, persistirà també aquest desballestament de l'economia del país amb tot el seu seguici de desgràcies i misèria.